

ಕಲ್ಪನೆ ಕಾವ್ಯ

ನಾನು ಯಾರು?

ಯಾರು ತಳ್ಳಿದರೋ ನನ್ನನು
ಈ ರಂಗಮುಂಚಕ್ಕೇ...
ವಾತಧಾರಿಗಳು ಹಲವಾರು
ವಿಳ್ಳಕ್ಕನೊಬ್ಬನೇ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೇ.

ತೋಡಿಸಿದರು ಮುಖವಾಡ
'ಎಲ್ಲರಂತೆಯೇ ನೀನಾಗು...'
ಹಚ್ಚಿದರು ಬಣ್ಣ
'ಸಂಭ್ರಮದಿ ಶುಳ್ಳದಾಡು...'

ಈ ಮುಖವಾಡ ತೋಟ್ಟು
ವರುಷಗಳೇ ಕಳೆದಿವೆ..
ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ಬಣ್ಣವೆಲ್ಲ
ಬೆಸೆದು ಹೋಗಿದೆ.

ಬಂದು ಶುಳ್ಳಿದು ಕಾಣಿಯಾದ
ವಾತ್ತಗಳು ನೂರಾರು.
ನನ್ನು ಲಿ ಹೊಸೆಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದ್ವಿಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ—
'ಇಲ್ಲಿ ನಾನ್ನಾರು?' ● ವಿಜಯ್ ಭಟ್ಟೆ

ವಿಮುಖನಾಗು

ಸುತ್ತುಲೂ ಬಣ್ಣಗಳ ಈಡಾಡಿಕೊಂಡು
ಮತ್ತೆ... ಬಣ್ಣಗೆಚ್ಚಿ ಕಂಗಳದೇತಕೇ?
ಹತ್ತು ರಂಗು ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೂ... ತಣ್ಣಿಗಾದ ಭಾವವೇಕೇ?

ನೂರು ಕರೆಯಿ ಬದಿಯಲಿಟ್ಟು
ದೂರುಗಳನು ದೂರವಿಟ್ಟು
ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡ ದುಗುಗಳೇ
ಕೆತ್ತಿ, ಬರಿಸಿ ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದು

ಸುಖದ ಸೀಮೆ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ
ವಿಮುಖನಾಗು ತವಕಗಳಿಗೆ

ತೆಲ್ಲಿಣಿಗಳು ತಿಲ್ಲಾನ ಬೇಡವಿಂಗ
ಬೆಡಿನುಲಾಸದೊಡನಾಟ ಬೇಕೀಗ

ಆಗು ಬಾ, ಹೃದಯದುಂಬಿ
ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದ ಖಾಲಿತನಕೆ
ರಂಗಿನೋಮ್ಮೆಲೆ, ಬರೆದುಬಿಡು
ರಸಕೆಯ ರಂಗೋಲಿ

● ಬಿ.ಕೆ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ

ಬಣ್ಣದ ಬವಣೆ

ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮ ಸುತ್ತ ತುಂಬಿದೆ
ವರ್ಣ ವೈಭವದ ನಡುವೆ
ನಸ್ಕುನಲಿಯುವ ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬಣ್ಣವೇ ನನ್ನ ಬವಣೆ

ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಉಡುಗೆ ಧರಿಸಿದ
ಜನಕೆ ಸಂಭ್ರಮ ತರಲು
ಮೈಗೆ ಬಣ್ಣವ ಹಚ್ಚಿ ಶುಳ್ಳಿಯುವೆ
ಮರೆತು ಹೃದಯಿದೆ ನೋವು

ಹಬ್ಬ ಬಂದರೂ ನಿತ್ಯದೂಟಕೆ
ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಪೀಕು ನಾನು
ತುತ್ತುಕೂಲಿಗೆ, ತುಂಡುಬಟ್ಟಿಗೆ
ಈ ಭದ್ರ ವೇಷವೇ ಗಡಿಯು

ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ
ವರ್ಣಹೀನವೀ ಬದುಕು
ಸಣ್ಣ ಆಸೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಲು
ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೇ ಬದುಕು.

● ಜೆಸೀ ಪಿ.ವಿ.